

μετέχειν καὶ δυνάμεως ὅσον ἐκείνη δίδωσιν; εἰ δ' ἔστι
τις Ἔρως χωρὶς Ἀφροδίτης, ὡσπερ μέθη χωρὶς οἴνου πρὸς
σύκινον πόμα καὶ κρίθινον, ἄκαρπον αὐτοῦ καὶ ἀτελὲς τὸ
ταρακτικὸν ἔστι καὶ πλήσμιον καὶ ἀψίκορον.

6. Λεγομένων τούτων ὁ Πεισίας ἦν δῆλος ἀγανακτῶν ⁵
καὶ παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν Δαφναῖον· μικρὸν δ' αὐτοῦ
καταλιπόντος ὧ Ἡράκλεις ἔφη τῆς εὐχερείας καὶ θρασύ-
τητος, ἀνθρώπους ὁμολογοῦντας ὡσπερ οἱ κύνες ἐκ <τῶν>
μορίων σννηρητῆσθαι πρὸς τὸ θῆλυ μεθιστάναι καὶ μετοι-
κίζειν τὸν θεὸν ἐκ γυμνασίων καὶ περιπάτων καὶ τῆς ἐν C
ἡλίῳ καθαρᾶς καὶ ἀναπεπταμένης διατριβῆς εἰς ματρου- 11
λεῖα καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα καὶ μαγεύματα καθειργνύ-
μενον ἀκολάστων γυναικῶν· ἐπεὶ ταῖς γε σώφροσιν οὔτ'
ἐρᾶν οὔτ' ἐρᾶσθαι δήπου προσῆκόν ἐστιν. ἔνταῦθα μέντοι
καὶ ὁ πατήρ ἔφη τοῦ Πρωτογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ 15
εἰπεῖν

ἄ τὸδ' ἐξοπλίζει τοῦπος Ἀργεῖον λεῶν' (Trag. ad. 404),
καὶ νῆ Δία Δαφναίῳ συνδίκους ἡμᾶς προστίθησιν οὐ
μετριάζων ὁ Πεισίας, ἀλλὰ τοῖς γάμοις ἀνέραστον ἐπά-
γων καὶ ἄμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν, ἣν τῆς ἐρωτι- 20
κῆς πειθοῦς καὶ χάριτος ἀπολιπούσης μονονοῦ ζυγοῖς καὶ
χαλινοῖς ὑπ' αἰσχύνης καὶ φόβου μάλα μόλις συνεχομέ- D
νην ὁρῶμεν. καὶ ὁ Πεισίας ἔμοι μὲν εἶπεν ὀλίγον
μέλει τοῦ λόγου· Δαφναῖον δ' ὁρῶ ταῦτὸν πάσχοντα τῷ
χαλκῷ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐχ οὔτως ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὡς ὑπὸ 25
τοῦ πεπυρωμένου χαλκοῦ καὶ ῥέοντος, ἀν ἐπιχέη τις, ἀνα-
τήκεται καὶ ῥεῖ συνεξυγραινόμενος· καὶ τοῦτον οὐκ ἐνοχλεῖ